

Posudek na bakalářskou práci Jitky Zlesákové:

Místní národní výbor Nová Ves u Chrastavy (inventář archivního fondu)

Kolegyně Jitka Zlesáková se rozhodla pojmout svoji bakalářskou práci jako inventář archivního fondu MNV Nová Ves u Chrastavy. Tento fond se nachází ve Státním okresním archivu v Liberci. Jeho časové vymezení je dáno na jedné straně vznikem poválečných správních orgánů a na straně druhé sloučením obce s městem Chrastava v roce 1980. Práce je členěna způsobem odpovídajícím požadavkům na inventáře. Začíná úvodem, který jak se domnívám dokonce tyto požadavky přesahuje. Obsahuje historický a správní vývoj obce do roku 1945, vzhledem k celkovému zaměření práce snad až nadproporčně rozsáhlým. Po něm následuje kapitola věnovaná dějinám obce a vývoji MNV v letech 1945-1980. V ní samozřejmě náleží místo změnám, které obec zažívala bezprostředně po skončení války. Byla ustavena správní komise, docházelo k přebírání podniků národními správci a probíhala i pozemková reforma. Začal se připravovat také transfer německého obyvatelstva. Obec tak během krátké doby zásadně změnila svoji tvář a je třeba ocenit, že autorka se snažila tyto správní i majetkové změny postihnout. Uvedena je i řada konkrétních jmen lidí, kteří se dostávali do funkcí a získávali pozice národních správců. Pochopení vývoje nejen jedné malé obce, ale vůbec celého pohraničí by určitě prospělo, kdyby se čtenář o těchto lidech mohl dozvědět něco víc – odkud přicházeli, jaká byla jejich sociální nebo věková struktura. Nutno ovšem přiznat, že pramenná základna k takovým zjištěním je velmi kusá. Důležitý je přehled toho, jak se podnikům postaveným pod národní správu dařilo, či spíše nedařilo v letech následujících. Kol. Zlesáková se zabývala přirozeně i znovuosídlováním a obnovou politického, společenského a kulturního života.

V padesátých letech sleduje hlavně proměny národního výboru a snahu o založení JZD. Z hlediska dějin správy stojí za zmínku i důkladný rozbor činnosti jednotlivých komisí národního výboru. Úvod se ale nevyčerpává jen politickým vývojem. Cenné jsou i kapitoly popisující občanskou vybavenost obce, zdejší školství a kulturu. Poslední část úvodu pak tvoří krátké zpracování vývoje obce po roce 1980.

Určitý nedostatek jinak obsáhlého úvodu spočívá v tom, že v něm je jen málo využito vlastní archivní fond se svými prameny a že vychází především z literatury.

Požadavkům na skladbu inventářů dále odpovídají části práce podávající vývoj a dějiny fondu a jeho archivní charakteristiku.

Vlastní inventární seznam vychází ze skutečnosti, že původní spisový plán se nedochoval a proto se při pořádání fondu muselo postupovat uměle na základě příslušných metodických

pokynů Archivní správy MV. Struktura zpracovaného fondu tak zahrnuje úřední knihy (kroniky, správní a evidenční knihy), spisový materiál (registraturní pomůcky a spisy, účetní materiál (hlavní knihy, knihy příjmů, výdajů a pokladní) a ostatní materiál (mapy a plány, pečeti, dokumentace). Přirozeně nejobsáhlejší spisový materiál je rozdělen na části o hranicích a jejich změnách, volbách, organizaci a členění MNV, plánování a financích, zemědělství, lesním a vodním hospodářství, místním hospodářství, dopravě a obchodě, územním plánování a výstavbě, školství a kultuře, zdravotnictví a sociálním zabezpečení a vnitřní správě.

Kolegyně Zlesáková pracovala na inventáři v součinnosti s pracovníky SOkA Liberec. Kromě toho, že poslouží jako bakalářská práce, bude nadále uložen v tomto archivu jako jeho řádný inventář.

Práci kolegyně Zlesákové proto doporučuji k obhajobě a navrhuji ocenit ji (samozřejmě s přihlédnutím k průběhu obhajoby) známkou výborně.

V Kolíně dne 30. srpna 2009

Mgr. Jan Dobeš